

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Valdemar Atterdag

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 150. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718939626896.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

KONGENS KJÆRLIGHED VINDER SEIER.

Om nu det var den Trolddom, der var i Ringen lagt,
Eller det var Elskovs og Kjærligheds Magt,
Der paa Tovelil virked, dog siges det for vist,
At hun for Kongens Villie sig bøied tilsidst.

Men efter den Time hun aldrig var fro,
Og aldrig meer hun spøgte, og aldrig meer hun loe;
Kongen sig ængsted, han halv sin Daad fortrød,
Han frygted, den skulde volde den Jomfru hendes Død.

Han sendte hende Hermelin og Skarlagens Klæder
Og Perler og Klenodier og kostbare Kjæder,
De allerbedste Skatte fra Gullands rige Kyst,
Dog fandt den æde Jomfru deri kun liden Trøst.

Den hvideste Silke blev lagt for hendes Fod,
Han smykked hendes Midie med Rubinernes Blod,
Han smykked hendes Haller med Narhvalens Tand,
Dog sukked end i Stilhed den favre Lilievand.

Han sagde: »Tovelille, Du sørge dog ei saa!
Alt, hvad Din Hu begjærer, det skal Du ogsaa faae,
Alt, hvad jeg Dig har lovet, det opfyldes skal,
Guld kronen skal Du bære i Dankongens Hal.«

Hun svared: »Min Herre, det længe vare kan,
Og da maaskee Jer lokker en anden Lilievand.«
Gjensvared Konning Volmer: »Nei, før jeg skifter Sind,
Skal ved Jagthornets Klang Du standse vilden Vind.

151

Paa det jeg Dig kan vise min Tillid og min Tro,
Jeg vil en Skat Dig skjenke, der sikkrer Din Ro,
En Skat, der henter Kræfter fra Aandernes Rige,
Visselig Du paa Jorden ei finder dens Lige.«

Saa tog han af sin Finger den Ring stor og rund,
Den glimted som Stjerner i Midnattens Stund,
Den skinned i Hallen med usædvanlig Glands,
Sig Ædelstene fletted om Ringen i Krands.

Han lagde den i Tovelilles sneehvide Haand,
Han sagde: »Nu jeg bindes til Dig med slige Baand,
At selv om jeg det vilde, de aldrig briste kan,
Med denne Ring jeg vier Dig til Dronning i mit Land.«

Derefter han fortalte, hvordan ved Stjerneskjær
Han havde fulgt Fru Helvig bag Busk og bag Træer,
Hvordan han erhverved ved Hurtighed og Mod
Den Skat, som ei Fru Helvig at gribe forstod.

Mæled end den Herre: »Havde mig Nogen sagt,
At slige sæere Kræfter, at saadan Tryllemagt
I natvandrende Stjerner og Stene kunde boe,
Jeg havde derom tvivlet, dog nu jeg maa det troe.«

Den Jomfru ham hørte med skjælvende Mod,
Blussende saae hun Ringen, hun sagde: »Min Herre god,
I har med den mig voldet stor Kummer og Spee,
Dog vil jeg den ei miste, mens jeg kan Lyset see.

152

Den er som Ild at skue, og dog saa kold som Snee,
Jeg hænger den ved mit Hjerte, den skal ei Dagen see,
Med Tryllemagt, min Herre, I drog mig til Jer hen,
Saa maa jeg Jer vel binde paa samme Viis igjen.«

Svared med Smiil Kong Volmer: »Du stole frit paa mig!
Heel stærkt er det Baand, der binder mig til Dig,
Naar Ringen Du monne bæere, da vil med sølvgraae Haar
Saa høit af mig Du elskes, som i Din Ungdomsbaar.

Dog Himlen være lovet, der end er længe til,
Med eller uden Ringen jeg dog Dig elske vil,
Der gives ei paa Jord noget fastere Baand.«
- »Nei,« svarede Fru Tove, »naar blot af Kirkens Haand

Velsignet det bliver, men indtil det kan skee,
Jeg aldrig ganske glemmer min Kummer og Spee.«
- »Ak« svared den Drot behænde, »der var en anden Tid,
Jeg ofte derom forsked, inden jeg kom hid.

Ved Hoffet hos Keiseren jeg læste tidt derom,
Der hersked andre Sæder i Grækenland og Rom,
Der havde man andre Guder, der leved man mere fri,
Jeg næsten kunde sørge, fordi det er forbi.«

153

Da korsed sig den Jomfru, hun angst paa ham saae,
Hun sagde: »Min ædelig Herre, I tale dog ei saa!
Det var jo dog kun Hedninger, som høre Djævlen til,
Gud fri og bevar os for onde Aanders Spil!« ,

Svared den Drot behænde: »Ængst Dig ei for mig!
Jeg siger ei til Andre, hvad jeg har sagt til Dig;
Jeg veed, at nu der hersker en renere Tro,
Dog var man i gamle Dage ved Livet mere fro.«